

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani, 26. septembra.

Ta mesec je minolo deset let, kar se je sklenila nemškoavstrijska zveza. Moža, ki sta jo sklenila, ne vodita več vnanje politike, grof Andrassy je že mrtev, knez Bismarck pa v pokoji. Njijino delo se je pa ohranilo do danes in se utegne morda ohraniti še nekaj časa. Umetno je sedaj, da spregovorimo nekaj o tej zvezi. Deset let je že precej časa, posebno v današnji dobi, v dobi železnice in brzovanja, ko se vsi dogodki mnogo hitreje vrše in preminjajo. Danes že lahko premišljamo, je li ta zveza dosegla svoj smoter, je li bila koristna za našo državo.

Knez Bismarck je to zvezo sklepal gotovo le v interesu Nemčije. Ker je s svojim napačnim postopanjem zaigral prijateljstvo Rusije, moral si je poiskati drugje opore, če bi Nemčija bila od dveh

stranij napadena. To oporo je zares našel v Avstriji. Kar se tiče Nemčije, reči moramo, da se je zveza dobro obnesla. Francozi se je neso upali napasti dobro vedoč, da bodo sami morali se bojevati z Nemci, ker bode Avstrija zadrževala Rusijo, da ne poseže v boj. Posebno je ta zveza Nemcem postala koristna, ko se jej je pridružila še Italija, katera bi lahko vsak čas prišla Francoze z južne strani, da bi vseh svojih čet ne mogli poslati na severno bojišče. Ta zveza bila je deset let čuvarica nemške varnosti.

Naravno je torej, da se Nemci vesele desetletnega obstanka te zveze in le želé, da bi se še dalje ohranila. Nemški listi se tudi nadejajo, da se ta zveza še dolgo ohrani in jo je posebno utrdil shod cesarjev v Rohnstocku. Mi ne bomo preiskavali, ali je ta zveza trdna ali ne, temveč hočemo sploh pretresovati, če je koristna Avstriji in Evropi sploh.

Ko se je ta zveza sklenila, Avstrija ni imela nobenega sovražnika v Evropi. Nam se ni bilo bati napada od vzhoda ali od zapada, kakor Nemcem. Po tem takem za nas ta zveza tedaj sploh potrebna ni bila. Najbrž bi je grof Andrassy niti sklenil ne bil, da ni Bismarck znal naslikati mu, kake ugodne posledice bode ta zveza imela gledé avstrijske balkanske politike. Grofa Andrassyja, ko je bil pridobil Avstriji Bosno in Hercegovino, bilo se je polastilo neko hrepenenje, da bi Avstrija razširila svoj upliv do Egejskega morja. S tem bi se pouzdignila njegova slava, ker je v tem stoletju prvi spoznal, da ima Avstrija iskati slavno bodočnost na vzhodu. Po preteklih desetih letih pa vidimo, da sad, ki ga ima naša država od te zveze, ni baš sladek. Z Rusijo prišli smo v take razmere, da vsi višji krogi že resno računajo s tem, da utegne priti do vojne z Rusijo. Avstrijski častniki se že več let uče rusčine, da jo bodo vsaj za silo znali, kadar stopi naša vojska na ruska tla. Pred desetimi leti nismo imeli nobenega sovražnika, danes pa nam preti neprestana nevarnost od vzhoda.

Pa tudi glede balkanske politike nam zveza z Nemčijo ni dosti koristila. Bosna in Hercegovina

še dandanes ni povsem avstrijska. Nemčija nam ni mogla toliko pomagati, da bi za stalno pridobili ti dve deželi. Naš upliv na slovanskem jugu tudi danes ni večji, nego je bil pred desetimi leti. V Srbiji je naš upliv skoro popolnoma izginil, v Bolgariji se pa tudi samo opira na Koburžana. Stališče poslednjega pa ni posebno trdno. Zavisno je le od Stambulova, ki pa menda nikakor ni poseben prijatelj Avstrije.

Ta zveza ima neugoden upliv na našo notranjo politiko. Nemcem daje moč, da lažje ovirajo uresničenje narodne enakopravnosti v naši državi. Baš vsled te zveze imajo nekateri elementi v Avstriji pogum, da priporočajo neko tesnejše združenje z Nemčijo, po katerem bi naša država prišla v nekako zavisnost od Nemčije. Nedavno je v Linci voljen za državnega poslanca mož, ki je v svojem programu priporočal tako tesnejše združenje z Nemčijo. Zveza z Nemčijo ovira naravni notranji razvoj naše države, ker pospešuje nadvlado jedne narodnosti nad drugimi v naši državi in tako vzbuja vedno nevoljo mej nemškimi avstrijskimi narodi.

Pa tudi gledé splošne evropske politike ta zveza ni izpolnila nad, katere so se vanjo stavile. Evropski mir danes ni bolj zagotovljen, nego je bil pred desetimi leti. Že samo ruski manevri ob ruski zapadni meji so vzbudili bojazen, da kmalu pride do občne evropske vojne. Svet občno misli, da se mnoga evropska vprašanja ne bodo dala rešiti brez velike evropske vojne in da te vojne tudi tripelalijanca ne bode preprečila, ko se Rusija zanjo le dobro pripravi. Naravno je torej, da mi desetletnice nemškoavstrijske zveze ne moremo biti tako veseli, kakor so jo Nemci in da se ob tej priliki ne moremo ubraniti misli, da bi morda kaka druga zveza za Avstrijo bila boljša.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. septembra.

Dr. Rieger in češka sprava.

Vodja Staročehov je na Dunaji baje grofu Taaffeju stavil ultimatum gledé češkega notranjega

LISTEK.

Slavnostni govor.

Govoril 8. septembra t. l. v čitalnici Planinski pri Vilharjevi slavnosti J. Podboj.

(Dalje.)

Pač je moral za one dobe junaškega srca biti, kdor si je upal javno oglašiti se v zaničevanem slovenskem jeziku in svoje rojake buditi iz spanja.

To je storil naš slavljencec Vilhar. Srečna usoda ga pripelje iz Nemškega Gradca, iz naročja nemške neveste, v mило domovino. Vilhar je sicer pozneje preklinjal to usodo, a bila je srečna za nas. Oče ga pokliče domov, da prevzame gospodarstvo graščine Kalec pri Pivki. L. 1843. se Vilhar oženi v Senožetah. Pisal je še takrat le v nemškem jeziku — kar se nekaj posebnega pripeti in odloči pot njegovemu prihodnjemu delovanju za zmiraj. V Senožetah namreč sklene Vilhar iskreno prijateljstvo z vnetim Slovencem. Bil je to duhovnik, nedavno umrli vojaški župnik Nikolaj Zic. Ta nekega dne Vilharju očita nemško poezijo in porogljivo dostavi: „Kaj ti pomaga nemške pesni kovati; Goethe ali Schiller tako nikdar ne boš. Loti se rajši domačega jezika!“ — Vilharja britko speče ta beseda, spozna, da je bil na krivem potu, še tisti dan

začne študirati slovensko slovnico in že čez par dni zloži svojo prvo pesem „Predčutki“, ki so jo prinesle „Novice“ l. 1845. Postal je od tega dne Slovenec z dušo in telesom ter srdit sovražnik naših narodnih protivnikov. Iskra, zatrnjena v njegovo srce, je vzplamtela v žareč ogenj narodnega mišljenja, kateri je odseval iz vseh njegovih del, dokler ni ugasnil za zmiraj z njegovo rano smrtjo. — Veliko je to, če pomislimo, da so za Vilharjeve mladosti možje, čuteči za našo slovensko narodnost, bili silno redke prikazni, da je Vilhar kot graščakov sin bil v nemškem duhu odgojen, v šolah le nemški poučevan, da mu je vedno in povsod jedino le tujščina zvenela na ušesa. Spoznal je sedaj, da je sin zapuščenega slovenskega naroda, uvidel je nizko stopinjo njega omike in posvetil vse svoje duševne sile njegovemu razvitku in napredku. — Lahko nam je hoditi zdaj po uglajeni poti ali čast in zaslugi onim, ki so v hudih časih ta pot načrtali in s svojimi težavnimi stopinjami vdrali!

Pokojni slovenski literat Levstik, ki je poučeval Vilharjeve otroke in spoznal njegove izredne zmožnosti, zlasti njegovo prirojeno pevsko žilo, ga je še bolj vnel za delo na zapuščenih ledinah slovenskega pisanja. —

Tako so jeli prihajati na dan prvi plodovi njegovega pesniškega duhá, Vilharjeve pesni od

l. 1845. naprej v „Novicah“ in slovenskih Kolarjih, dokler jih ni sam Vilhar zbral in l. 1860. podal slovenskemu občinstvu. Ponižno se izgovarja v začetku te zbirke in pravi o svojih pesnih:

Vem, da je lepših
Cvetic po vrtéh,
Te pa so zrastle
Na skalnatih tleh.

Jaz nisem Prešeren,
Ne Vodnikov stric,
Nabral pa sem nekaj
Domačih cvetic.

Če bodo vam vstregle
In segle v srcé,
Bom družih nabiral
Še lepših kot té.

Izročam jih jugu,
Kaj ž njimi že vé;
Naj sestram vonjajo,
Naj brate bude!

Kakor ni vsacemu človeku dano peti, tako ni vsak poet dober pesnik. Kdor pa ima od Boga pesniški dar ter ob jednom korenito pozna duhá in življenje svojega naroda, o najmanjši travici ljubko zapoje. Oboje se nahaja pri Vilharju v obilni meri. Bil je rojen slovenski pesnik. Zato se vse njegove pesni gladko beró, gladko pojó; zajete so narodu iz srcá; zložene so v njegovem duhu; cvetice so iz domačega polja. Čeravno se vse njegove poezije ne morejo mej klasične šteti, vendar so vse prijetno domače, mnogo celo veličastne; iz vseh pa žari pesnikova gorka ljubezen do domovine.

Ni ga skoraj stanu, ni ga domačega dela, da bi ga ne bil Vilhar s kako pesnico počastil — narodu v pouk in zabavo. Vse je radovedno čakalo,

uradnega jezika. Če vlada ne ustreže tej češki želji, predno se snide deželni zbor, bode dr. Rieger odložil mandat in se odtegnil političnemu življenju. Dr. Rieger je baje pregovoril njegov zet dr. Braf, da je storil ta odločni korak. Tako poročajo „Moravski Listy“. Je li stvar resnična, se kmalu pokaže, kajti deželni zbor se kmalu snide, vlada pa vender ne kaže dobre volje, da bi ustregla tej češki želji.

Trdnjavsko topništvo.

Iz poslednje številke vojaškega naredbenika izvem, da se je trdnjavsko topništvo pomnožilo za tri batalijone. Dosedaj je bilo 12 batalijonov, odslej pa šteje trdnjavsko topništvo 6 polkov po 2 batalina in 3 samostojne batalijone. V vojni bodo polki imeli po tri batalijone. Pa tudi sanitetni oddelki se povečajo. V vojni bodo šteli 21.608 mož, dosedaj so pa le 15.482. Tako se vojska polagoma pomnožuje.

Vnanje države.

Avstrijskobolgarska zveza.

„Novoje Vremja“ poroča iz Sofije, da se sklene zveza mej Avstrijo, Bolgarijo in Turčijo. S Turčijo obnovila se bode konvencija, katero je bil sklenil Battenberžan. Z Avstrijo stopi pogodba v veljavo, če pride do vojne mej Avstrijo in Rusijo ali pa če Avstriji zasedejo Srbijo. Pogodba se je sklenila s pogojem, da se proglasi nezavisnost Bolgarije. Odgovornost za to vest prepuščamo ruskemu listu.

Tripelalijanca in Rusija.

Nekateri nemški listi hočejo vedeti, da se je nemškemu cesarju posrečilo, preveriti carja, da tripelalijanca nema namena škodovati Rusiji. Car se daj ni več tako nezaupljiv proti tej zvezi. Nemški cesar je avstrijskemu v Rohnstocku sporočil ta veseli uspeh misije svoje. Ruski listi o tem ničesar ne vedo in baš vladna glasila še nadalje pišejo proti tripelalijanci, zatorej tudi smemo biti preverjeni, da ta vest ni resnična.

Občinske volitve v Bolgariji.

Po najnovejših poročilih so pri občinskih volitvah v Bolgariji v 50 mestih zmagali liberalni vladni pristaši, v 8 vladni prijazni konservativci, v petih opozicijski, devet mest je pa volilo v občinski zastop mož, ki ne pripadajo nobeni stranki. Vlada je z izidom volitev zadovoljna.

Ruski nihilisti v Bolgarski.

Kakor trdijo ruski listi, zbirajo se v Sofiji ruski nihilisti, katere so iztirali iz Francije. 15 so jih že vsprejeli v pirotehnični laboratorij bolgarskega topništva. Drugi listi neso še ničesa zvedeli o teh nihilistih naravnost iz Sofije in zatorej mi te vesti prav ne verujemo. Bolgari bodo tudi toliko previdni, da z vsprejemanjem takih nevarnih elementov v državne zavode ne bodo dražili Rusije.

Rusija in Francija.

Francoski listi vedó povedati, da je Rusija predlagala Franciji, da skleneta pisano zvezno pogodbo, ko je bil Spuller minister vnanjih zadev. Francoska zmerna republičanska vlada je pa ruski predlog odklonila, ker se je po svetu Ferryjevem hotela približati tripelalijanci. Ko je Spuller ministroval, so se odnošali mej Rusijo in Francijo bili jako shujšali, „France“ tudi trdi, da je Spuller bil naročil črnemu kabinetu, da je odpiral pisma namenjena nekaterim diplomatom.

Ustaja v Tesinu.

Kako se bodo uravnale razmere v Tesinu, še ni znano. Nekaterniki priporočajo, da bi se kanton razdelil v dva kantona. Spodnji del bi imel svoje središče v Luganu, gorenji pa v Bellinzoni. V prvem delu so večja trgovska mesta, v katerih prevladuje

kedaj bode Vilhar spet katero zakročil, in čuvši kako novo pesem njegovo, so jo Slovenci hitro znali, prepisavali in razširjali. Kmalu se je pela po mestih in vaseh — vsa dežela je oživila vsled milega pevanja in nedolžnega veselja. — Vilharju je bilo z lahka, pesem zložiti. Če je bila ugodna prilika in on pri dobri volji, kar v hipu je imel pesem skupaj ter ob enem na glasoviru zaigral melodijo, tako mi je pravil učitelj njegovih otrok. Mnogo pesnij njegovih je bolj lokalnega značaja na pr.: „Razdrški smo fantje“, ali: „Hali, halo“ — — — i. t. d., ki jih je ohranila le še tradicija.

Da so Vilharjeve poezije kar čez noč bi rekel — narodne postale in se Slovincem prikupile kakor nobene druge, je pripomogel največ ugoden slučaj, da je Vilhar sam zložil svojim pesnim krasne napeve. Bil je pesnik in zajedno skladatelj. Kako redkoma sta združena ta dva talenta v jedni osebi! In tudi pri skladbah svojih je vedel Vilhar udariti na pravo struno. Svoje pesni je ubiral po vzgledu naših narodnih pesnij: preproste so in lahke, a vender tako mile in sladke, da se na prvi hip primejo poslušalca. Njegove pesni: „Po jezeru bliz Triglava“, „Mila mila lunici“, „Sem slovenska deklica“, „Bom šel na planince“, „Ko tičica sem pevala“, „Ne vdajmo se!“ in druge se pojo po

liberalizem, v gorenjem delu pa je prebivalstvo precej konservativnega mišljenja. Spodnji del bi imel liberalno, gorenji pa konservativno vlado, in ne bilo bi več preprirov. Taka razdelitev bila bi pa zaradi tega težavna, ker bi nova kantona, posebno gorenji, ne imela dovoljnih sredstev za samoupravo.

Položaj na Portugalskem

je jako težaven. Narod se upira pogodbi, katere se je sklenila z Anglijo, Angleži pa preté, da bodo zaseli nekatere portugalske pokrajine v Afriki, če se pogodba ne vsprejme. Vlada bode torej imela težavno stanje, posebno ker so tudi finance v velikem neredu. Pariški bankirji so sicer obljubili, da posodijo 150 milijonov frankov, pa le s pogojem, če se Portugalci sporazumijo z Angleži. Republičani pa pridno nadaljujejo svoje agitacije in se številu njih pristašev vedno množi. Poleg vsega tega je pa še kralj budo bolan in se ne more baviti z državnimi zadevami.

Dopisi.

Od Drave 25. septembra [Izv. dop.] Bližamo se občnemu zboru slovenskih posojilnic. Ime nitnost teh zavodov je občno znana in priznana. Želeti je, da takrat pri občnem zboru ne bodo samo nekatere posojilnice zastopane, ampak vse. Treba je dogovora o marsičem. Toda dnevni red ne obsega vseh točk, o kojih bode treba govoriti. Dognati se mora, katere glavne in pomočne knjige mora vsaka posojilnica imeti, kako se morajo te spisovati. To je podlaga, na katero je oprt vsak denarni zavod! Deleži in rezervni fond pri nekaterih posojilnicah prepočasno raste, deleži so razne velikosti, za rezervni fond se donajajo razni doneski.

Važno vprašanje je tudi, kako se naj rezervni fond oskrbuje, ako se odloči od drugega premoženja, kako se naj samostalno oskrbuje! Dognati se tudi mora, kako razmerje naj bode mej posojili na dolžne pisma in na menice, kako se naj spisujejo te, kako one. V tem oziru nabajajo se, ker smo samouki, mnogotere važne razlike!

O vsem tem pisati bilo bi odveč dela, delo ob sebi težavno! O takih stvareh morejo se zastopniki najbolje in najgotoveje ustno sporazumeti, samo treba je, da vsi pridejo in da se zbero taki možje, ki vodijo vsaj poslovanje, če že sami ne poslujejo!

Tedaj pošljejo naj vse posojilnice iz vse Slovenije svoje zastopnike v Celje dne 8. oktobra t. l.

Iz Novega Mesta 24. septembra. [Izv. dop.] Poročal Vam je že nek dopisnik, da so se na mestu, kjer vodi nova cesta ob mestnem pokopališču, našli zanimivi rimski grobovi. Naši arheologi doslej neso znali, da bi bila baš na prostoru sedanjega mesta kedaj kakova rimska naselbina. To dokazale so še le sedanje izkopine. Odprlo se je doslej nad 20 grobov in g. muzejalni asistent Schulz je pridobil za Ljubljanski muzej kacic 60 žarnic, kakeršne so Rimci rabili za spravljanje mrtvaškega pepela. Poleg teh žarnic našlo se je 6 svetilnic (ampela) v jako različnih podobah s prav zanimivimi okrasbami. Nekaj žarnic žganih je od rudeče, nekaj od črne glin. Našlo se je tudi kacic 20 prav zanimivih igel (fibulae). Nekatere izmej njih so takozvanega galškega izvora in neko zapestje, ki kaže biti iz etruskih časov. Velika redkost je meč 1 meter dolg in

vsem Slovenskem; pojo jih ne le izurjeni pevci, poje jih tudi kmetsko ljudstvo: fantje pod lipo, dekleta, kadar predejo k delu doma in na polji, hlapec in pastir — vse poje Vilharjeve pesni ne vedoč, da so odmevi z njegove strune, s strune našega Planinskega rojaka.

Pa ne samo po Slovenskem, tudi dalje so segle Vilharjeve pesni. Mej Hrvati, Srbi in Čehi so skoraj tako domače kot pri nas. Reči smem na kratko, da poleg slovenske „marzeljeze“, Jenkove „Naprej zastave slave!“ ki je znana vsemu slovenskemu svetu, so Vilharjeve skladbe najdalje prodrle. In naj poreko glasbeni kritiki kar hoté, naj dokažejo, da je bil Vilhar le samouk v glasbi, da se ni strogo držal glasbenih pravil, tega nihče nikoli ne bode ovrget in to je in ostane njegova slava, da je znal peti za narod. Malokateri pesnik je doživel to slavo, ali recimo nobeden, da bi si narod pesni njegove tako do cela osvojil kakor Vilhar. Venec vseh njegovih skladb gre brez dvojbe pesni: „Po jezeru bliz Triglava“, tako mi piše Vilharjev sin, genijalni komponist Franc Serafin, in ko bi ne bil naš slavjenec nobene druge pesni z melodijo zložil kakor to jedino, zaslužil je našo hvalo in priznanje, zakaj odkar je zložena, ne mine dan, da bi se ta mila, narodu nad vse priljubljena pesmica, ne pela po slovenskih zemljah. (Konec prih.)

drugi rimski meč 1½ čevlja dolg, kakor so jih imeli rimski vojaci. Ljubljanski muzej dosedaj še ni imel nobenega takega eksemplara.

Mej raznimi bronastimi iglami našli so se tudi zlati uhani, popolno čisto ohranjeni in jeden novec z napisom Tacitus Augustus, ki je vladal okolu l. 275 po Kr. r.

Gosp. Schulz priredil je na prav okusen način razstavo teh predmetov, katere čisti dohodek pripade dijaškemu podpornemu fondu. V tem, ko to pišem, hodijo Novomeščani iz vseh krogov gledat teh zanimivih naših predniških ostankov.

Ob enem je našel g. Schulz etruski (?) grob v mestnem gozdu ob Krki. Našle so se posode od grafitu z zanimivimi ročaji v podobi volavske glave. Pričakovati je, da se dobe še zanimivejše izkopine na tem prostoru. Pa tudi na prostoru, kjer so bili rimski grobovi, je odkritih samo toliko grobov, kolikor jih je bilo na cestnem terenu in videti je, da mora zemlja malo višje še kriti lepe zgodovinske zaklade. Gosp. Schulz se bode lahko zadovoljen povrnil v Ljubljano in obogatil naš tako zanimivi muzej s popolnoma novimi objekti.

S Pivke 24. septembra [Izv. dop.] Dne 21. septembra imeli smo občni zbor Pivške podružnice sv. Cirila in Metoda. Udeležba je bila nepričakovano mnogobrojna. Zastopani so bili vsi stanovi prav dobro. Tako n. pr.: bilo je gospodov duhovnov pet, uradnikov štirje, učiteljev štirje, trgovcev sedem in družih precej.

Po šesti uri otvori g. predsednik zborovanje s primernim pozdravom. Za tem sledi kratko poročilo tajnikovo in blagajnikovo, poslednjič volitev novega odbora in dveh odposlancev k glavni skupščini. V odbor voljeni so bili gospodje: Matej Pintar, duhovnik Trnjski predsednikom, Fran Groznik, duhovnik Zagorski podpredsednikom, Štefan Jelenec učitelj Trnjski tajnikom, Hrabroslav Lavrenčič trgovec v Št. Petru blagajnikom, Dragotin Česenik učitelj Zagorski in Miha Kalan nadučitelj Št. Peterski odbornikoma.

Odposlancema k glavni skupščini bila sta z vsklikom izvoljena gospoda Matej Pintar in Fran Križaj.

Pri posameznih nasvetih sklené se, da se napravi še letošnja jesen kaka veselica v prid podružnici in sicer, jedenkrat v Zagorji, drugikrat v Št. Petru.

Po zborovanji, katero je predsednik sklenil z naudušenim govorom in Slava-klici na presvetlega vladarja, pela se je cesarska pesem in pričelo se je nabiranje prostih doneskov in udnine. Nabrala se je lepa svota. Za tem prične se prijateljski večer. Zagorski „Slavčki“ na čelu jim g. dr. Bilc, zapeli so nam „Slovenec sem“ in več drugih. Slava jim! J.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za novo šolsko poslopje pri sv. Marjeti pod Ptujem 150 gld., za cerkev v Blačah na Koroškem pa 100 gld.

— (Politično društvo „Sloga“ v Gorici.) Poročali smo že telegrafično ob izidu zborovanja in volitev, ki so se vršile pretekli ponedeljek. Navzlic res čudnemu in samovoljnemu postopanju društvenega predsednika dr. Jos. Tonklija, ki ni hotel sklicati zbora, potem pa, ko je bil k temu primoran, zopet zavrnil vsprejem novih udov, katerih se je oglasilo nad 400, ali kakor je on rekel odložil njih vsprejetje za čas po občnem zboru, propadel je on in njegova stranka popolnoma, ter je bil izvoljen z 53 glasovi od 86 glasov dr. Ant. Gregorčič predsednikom. Ker so po tem porazu Tonklijevi pristaši zapustili dvorano, bila je z 54 glasovi proti 8 izvoljena protitonklijeva lista. Na dejamo se, da bode prerojena „Sloga“ delovala prav krepko!

— (Gosp. Dragotin Wenger,) okrajni sodnik v Št. Lenartu, pridodeljen bode vsled dovoljenja pravosodnega ministerstva začasno okrožnemu sodišču v Celji.

— (Ivan Rendič,) slavni kipar dogotovil je poprsje hrcegovskega metropolita Leontija Radulovića v Mostaru. Kip je od marmorja in krasno izdelan. Postavil se bode še ta mesec na metropolitov grob.

— (Račun o dohodkih in troških družbe sv. Cirila in Metoda za leto 1889) kaže dohodkov: Doneski podružnic 3808 gld. 3 kr., darila in veselice 773 gld. 34 kr., volila 70 gld.,

za prodane knjige 364 gld. 90 kr., obresti 426 gld. 16 kr., skupaj 5542 gld. 43 kr. Troškovi: šolski vrteci in šola v Trstu 2921 gld. 56 kr., posojilo šolski občini za zgradbo nove šole 1000 gld., za narodno šolstvo 701 gld. 90 kr., za študentske kuhinje 54 gld., za natisk in razpošiljanje knjižice (II in III. zvezek) in „Vestnik“ 798 gld. 79 kr., Nagrade pisateljem 160 gld., nakup molitvenih, poučnih in zabavnih knjig za podružnice 235 gld. 76 kr., Tiskovine 95 gld., 40 kr., podpore podružnicam 116 gld. 10 kr., poštne 129 gld. 50 kr., razni troški predsedstva, tajništva, za skupščino itd. 128 gld. 5 kr., skupaj 6341 gld. 6 kr. Ker je bilo v blagajnici 1. januarja 1889 9911 gld. 77 kr., torej skupaj 15.354 gld. 20 kr., ostalo je po odštetih troških v znesku 6341 gld. 6 kr. v blagajnici 9013 gld. 14 kr. naloženo obrestonosno pri raznih hranilnicah in posojilnicah; dalje dvojne dolžnih pisem šolskih občin v zneskih po 700 gld. in 1000 gld.

— (Namestništvo v Trstu) zavrglo je pritožbo Pazinskih Italijanov proti občinskim volitvam dne 4. t. m. S tem je konec vsem lahon-skim spletkam in občinska uprava bode lahko mirno in uspešno delovala.

— (Gimnazije Mariborske prvi razred) ima tri oddelke: nemškega s 26 učenci in dva slovenska, v katerih bode vkupe 71 učenec.

— (Živo srebro) našli so v Mančah (ne Mavčah) na Vipavskem. Predvčerajšnjem bili so na lici mesta: deželni glavar dr. Poklukar, deželni poslanec Hinko Kavčič, gozdni nadzornik Goll in grof Lanthieri in se preverili, da se res nahaja obilo živega srebra, katerega so že nekoliko nabrali v male steklenice. Prebivalstvo je vsled tega polno veselih nad in si obeta boljše čase. Kakor smo se iz kosa rude, prinešene iz Manč pre-pričali, je ondu res pravo živo srebro in ruda je bogata. Želeti bi torej bilo samo to, da bi bile plasti prav obširne in mogočne, dasi se nam Vipavske doline geologična sestava v tem oziru ne zdi po-sebno ugodna.

— (Mestni fizikat) začel je sedaj preiskavati živila. Preiskuje se v prvi vrsti žganje („jeruš“), očet, vino, kava, riž i. t. d. Zasedilo se je že marsikaj zdravju škodljivega, tako n. pr. s fuksinom pobarvana rozolija, katere so samo na jednom kraju zasabili poldrugo vedro, vrhu tega pa še nekoliko škodljivega fuksina. Mestnega fizikata preiskavanje bode občinstvo izvestno z veseljem po-zdravljalo, ker je kaj takega že davno bilo treba.

— (Vodstvo dijaške in ljudske kuhinje) poslalo nam je glede naše zadnje notice popravek, da gosp. kanonik Jeran ni vodja dijaški kuhinji, niti odbornik, ampak da on za revne di-jake samo naroča po 3, k večjemu po 10 kr. hrane, a vodstvo skrbi, da dobivajo dijaki za te male kraj-carje dobro, toplo in zdravo hrano. Sicer pa gre hvala podpornim, to je plačujočim članom in raznim dobrotnikom.

— (Novi „ribarski zakon“) bil je dne 18. t. m. izdan in razposlan. Veljavnost njegova začne se s 4. duem oktobra. Lastnike in posestnike ri-barskih pravic opozarjamo posebno na „ukaz c. kr. deželnega predsednika na Kranjskem z dne 9. junija 1890. l. št. 1473/pr.“ o napravi ribarskih okrajev. Kdor hoče imeti samosvoj ribarski okraj, mora ulo-žiti in utemeljiti zahtevo v teku 3 mesecev, to je do 4. januarja 1891. Ker so v novem zakonu pred-pisane drugačne mere za ribe, ki se ne smejo pro-dajati, niti v gostilnah ponujati ali oddajati, naj bi se tudi ribiči za časa seznanili z dotičnim členom (člen VII. str. 73), da se obvarujejo škode.

— (Ljubljanske dvorane.) O velikosti Ljubljanskih dvoran posnamemo uradnemu listu na-stopne podatke: Dvorana v „Tonhalle“ je 26.5 m dolga, 11.7 m široka, 11.5 m visoka. Čitalniška dvorana je 23.65 m dolga, 9.5 m široka, redutna dvorana 24.5 m dolga, 9.15 m široka, 6.35 m vi-soka, kazinska dvorana 16 m dolga, 12.45 m široka. Dvorana v „Tonhalle“ ima torej 310 m², Čitalniška dvorana 224.67 m², redutna dvorana 223.50 m², kazinska dvorana 200 m².

— (Slovensko pevsko društvo v Trstu) pričelo bode svoje delovanje dne 1. oktobra, na kateri dan se vabijo vsi gg. pevci k prvi skušnji. Začasni pevovodja je g. Srečko Bartelj. Želimo prav srčno, da se oglasi prav obilo pevcev, ter da novo pevsko društvo postane močna za-slomba že obstoječim okoličanskim pevskim društ-

vom, katera zadnji čas tako vrlo delujejo. Naj se potem vsa skupno združijo v močno nerazrušljivo celoto, narodu v čast, sovragom v strah.

— („Tržaški Sokol“) priredi prihodnjo nedeljo, to je dne 28. septembra izlet v Sežano. Izletniki zbirajo se ob 2. uri popoldne pri Pertotu v Rojanu.

— (Za medicinsko fakulteto na Za-grebškem vseučilišču) volil je pokojni župnik Urkanović iz Resnika svoto 25.000 gld. To svoto bi imel plačati Zagrebški kapitel, ki je po-kojnemu po oporoki to vsoto dolžan. Državno od-vetništvo, kot zastopnik vseučiliščne zaklade ima postopati nadalje. Sploh se kaže prav živahno za-nimanje za to stvar, in hrvatski listi prijavljajo dan za dnevom doneske na korist fondu za medi-cinsko fakulteto.

— (Delavsko podporno društvo v Trstu) vabi vse svoje člane k posvetovanju zarad volitve novega odbora, na nedeljo 28. t. m. zvečer ob 6. uri v društvene prostore.

— (Za vsprejem v vojaške šole) ogle-silo se je letos nenavadno veliko učencev. Zaradi tega se bodo vsprejemali le taki učenci, kateri so dovršili popolnoma vsaj štiri nižje razrede srednjih šol. Zaradi pomanjkanja aspirantov jemali so jih preje tudi iz takozvanih pripravljavnih kadetnih kurzov, kar sedaj ne bode več mogoče. Menimo, da bode sedaj s tem odlokom ponehalo vedno to-žarenje, da učenci iz slovenskih šol ne znajo dovolj avstrijske zgodovine.

— („Popotnik.“) Časopis za učitelje in pri-jatelje šole. Glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev v Ljubljani“ ima v 18 številki nastopno vsebino: Nekoliko o besednem redu v ljudski šoli. — Učitelj, pospešitelj kmetijskega pouka v šoli in izven šole. — Značaji. (Iz grškega po Teofrastu preložil prof. Fr. Brežnik. — Iz „Zaveze slovenskih učiteljskih društev. — Pisma iz Gradca. — Pisma iz Sibirije. — Društveni vestnik. — Dopisi in druge vesti. — Raznoternosti.

— (Iz Gorjan) se nam piše 25. t. m. Včeraj popoldne nekoliko pred tremi začelo je gorati v bližnji Krnici. Ljudje so prihiteli brž na pomoč in tudi Blejski ognjegasci so kmalu došli ter po-magali domačinom ogenj omejiti. Pogoreli ste dve hiši Mlinarjeva in Žagarjeva, (kjer je doma gosp. dež. glavar dr. Poklukar) z vsemi gospodarskimi poslopji. Zavarovana sta bila oba. Zažgal je pa baje osemletni deček igrajoč se s klinčki pri skednji. — Ob istem požaru piše se nam z Bleda: Včeraj po-poldne ob 7. uri začelo je gorati v Kernici na Mlinarjevem blevu, ki je skupaj zidan z Žagarjevim. Ogenj se je hitro razširil na sosedni hiši obeh gospodarjev. Akoravno se je na Bledu pozno zve-delo o požaru, odpravila se je nemudoma Blejska prostovoljna požarna bramba pod vodstvom načel-nika gosp. J. Mallnerja in namestnika J. Pe-ternela na pogorišče in posrečilo se jej je ogenj z jedno svojih izvrstnih brizgalnic toliko pogasiti, da se je Mlinarju mlin in nekaj notranje oprave, pri Žagarji pa večinoma vsa notranja oprava in blago rešilo.

— (Duhovniške premembe.) V la-vantinski škofiji: Gosp. Fr. Janežič, kaplan v Slov. Bistrici, pride na višji zavod za bogoslovske vede v Avgustinej na Dunaj. Gosp. Jurij Galun, župnik pri sv. Jarneji v Radvanji, prevzame žup-nijo M. D. v Brezji. Gosp. Jakob Tajek, kaplan v Vojniku, gre za kaplana v Slov. Bistrico, g. Blaž Kukovič, kaplan v Rajhenburgu, pride v Dramlje, g. Jože Šelih, kaplan v Vitanji gre na poslednjega mesto v Reichenburg. V Ljubljanski škofiji: Gosp. Ferdinand Kogej, župnik v Zgor. Tuhinji, je dobil vikarijat Črni Vrh nad Idrijo. Gosp. Lud. Jenko, kaplan v Trnovem pri Ilir. Bistrici, je dobil faro Knežak. — Prezentovani so nastopni gg.: An-drej Petek, župnik v Polšniku, za faro sv. Križ pri Litiji. Alojzij Kumer, župnik na Brdu, za faro Re-téče. Janez Plevaneč, župnik v Soteski, za faro Bo-štanj. — Premeščeni so gg.: Jožef Laznik, kaplan na Vrhniki, je postal farni oskrbnik v Podlipi; Peter Bohinjec, kaplan v Dobrépoljah, pride na Vrhniko; Ivan Dobnikar, kaplan v Laščah, dobil je I. kaplanijo v Dobrépoljah; Jožef Kos, kaplan v Toplici, gre za farnega oskrbnika na Sela pri Šumbregu; Jakob Porenta, kaplan v Leskovci, gre v Košano; Anton Šmid, kaplan v Št. Jerneji, gré v Leskovec. — Na novo so nameščeni gg.: Janez Fiber, semeniški duhovnik, za kaplana v Št. Jer-

neji; Francišek Fik, novomašnik, za kaplana v Toplici; Anton Pfajfar, novomašnik, za II. kaplana v Dobrépoljah; Simon Šmitek, novomašnik, za ka-pelana v Laščah. — Stalno upokojena sta gg.: Francišek Waldecker, župnik v Boštanji in Anton Domiceli, vikar v Črnem Vrhu nad Idrijo.

— (V Trstu) zalotil je nedavno tamošnji policijski nadzornik dva mlada goljufa. Prišla sta z Reke, potem ko sta prej obhodila celo Evropo. V Draždanih službovala sta oba kot praktikanta pri občeznani Draždanski trgovski tvrdki. Rieger in Womatschka, tako jima je ime, napravila sta na-pačno pobotnico za 3000 mark, in stara komaj 16 let, prepotovala s prigoljufanim denarjem celo Evropo, dokler niso prišli prekanjenih tičev v Trstu.

— (Slive) letos v Bosni neso obilno obro-dile, zato je mnogo povpraševanja. Dunajskih tr-govcev došlo je jako mnogo na Hrvatsko in v Bosno, kupovat slive, katere v sodih pošiljajo na Dunaj.

— (Vabilo h konjski dirki,) katera se bode vršila v nedeljo dne 5. oktobra 1890. l. na društvenem dirkališču v Žalci. A. Pričetna dirka. — Državna darila. Jednouprežno; jedenkrat dirkali-ščino tir = 1 km. Za kobile in žrebce V. konjerej-skega okoliša (savinjsko plem.) starost ne čez 4 leta. Posestnik mora dokazati, da je njegov konj istinito savinjskega plemena. Uloga 1 gld.; z izgubo uloge. Najmanj 5 oglasil. I. darilo 50 gld., II. darilo 30 gld., III. darilo 20 gld., IV. darilo 10 gld. in vsa-kemu po jedno zastavo, B. Dirka plemenskih konj. — Državna darila. Jednouprežno; dvakrat dirkali-ščino tir = 2 km. Za kobile in licencirane žrebce V. konjerejskega okoliša (savinjsko plem.) Pri ko-bilah se mora dokazati, da so istinito savinjskega plemena in da so v teku zadnjih dveh let žrebetile. Uloga 1 gld., katera se nikakor ne vrne. Najmanj 5 oglasil. I. darilo 60 gld., II. darilo 30 gld., III. da-rilo 20 gld., IV. darilo 10 gld. in vsakemu po jedno zastavo. C. Društvena dirka. — Društvena darila. Jednouprežno; dvakrat dirkališčino tir = 2 km. Za konje vseh dežel in neomejene starosti. Ulega 3 gld., katera se nikakor ne povrne. Najmanj 6 ogle-sil. I. darilo 40 gld., II. darilo 30 gld., III. darilo 20 gld., IV. darilo 10 gld. in vsakemu po jedno za-stavo. Pri dirki veljajo pravila Dunajskega dirkar-skega društva. Oglasila k dirki vsprejemajo se naj-kasneje do 4. oktobra t. l. pri gospodu Franu Rob-leku v Žalci in so le takrat veljavna, ako se pri oglasilu tudi uloga plača. Posestniki morajo pri ogle-silu konje natančno opisati, imenovati in na dan dirke predpoludne ob 10. uri predstaviti komisiji v Žalskem trgu; ob enem vršilo se bode žrebanje in razdelitev trakov. Vsakakoršna pojasnila o dirki daje društveno tajništvo v Žalci. Listi za sedeže na tribinah dobivajo se do opoldne 5. oktobra t. l. pri gosp. Josipu Širci v Žalci, popoldne pa pri bla-gajnici na dirkališču.

Odbor dirkarskega društva v Žalci.

— (Popravek.) V dopisu iz Ljubljane v št. 220 bil je v 45 vrsti izpuščen naslednji stavek: 1889 do sv. Jurija, to je do 1. maja 1891, in v 65 vrsti je brati: od sv. Mihela 1889 do 1. avgu-sta 1890.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 25. septembra. Za preplavljenca na južnem Francoskem dovolil je ministerski svet 300.000 frankov. Položaj na jugu se je zboljšal.

Masava 25. septembra. (Agenzia Ste-fani). Tukaj ni več kolere. Tudi v okolici po-nehava epidemija.

Dunaj 26. septembra. „Wiener Zeitung“: Cesar imenoval podpredsednika Praškega de-želnega finančnega ravnateljstva, baron Cher-tek-a, namestnikom glavnega ravnatelja pri glavnem vodstvu zasebnih obiteljskih zakladov.

Cherbourg 26. septembra. Avstrijsko brodovje semkaj priplulo.

Carigrad 26. septembra. Včeraj bil v Jildiz-Kiosku obed na čast vojvodi Leuchten-berškemu. Prisotna ruski in črnogorski poslo-vodja. Sultan vsprejel Leuchtenberga v zasebni avdienci pred obedom in po obedu. V diplo-matskih in turških krogih temu pohodu ne pri-pisujejo nobenega politiskega pomena.

Lisbona 26. septembra. Govori se, da so se včeraj v Coimbri dijaki in policaji resno spoprijeli. Nekoliko mrtvih, več ranjenih.

Razne vesti.

(Sebično glasovanje.) Občinski zbor v Toursu je te dni imel voliti komisijo, katera pojde v Pariz, da se zahvali ministru, ki je povoljno rešil stvar, katera je za mesto velike važnosti. Volilo se je z listki. Po volitvi se je pokazalo, da je vsak občinski svetnik na listek zapisal svoje ime z željo, da na občinske stroške potuje v Pariz. Volitev se je morala potem ponavljati.

(Očetova kazen.) Stari Vasilij Seran v Lipi živi s svojim sinom istega imena že dolgo let v prepiru. Sin bil je lahkoživec, kateri vkljub svoji odraslosti ni ničesar delal in se pustil živiti od starišev. Stari Seran dovel bi sina rad k temu, da bi se poprijel dela ali vsi njegovi naporji bili so bob v steno. To je starega Serana tako razkačilo, da se je hotel na vsak način znebiti svojega sina. Dozorela je v njem strašna misel zažgati lastno hišo, v kateri je tedaj brezskrbno stegoval njegov sin lene svoje ude po postelji. Hiša je sicer pogorela do tal in ogenj je upepelil tudi sosedovo hišo, a leni sin rešil se je in ubežal iz gorečega poslopja. Očeta odveli so v Temešvarski zapor.

(Krotek lev.) Sokotski sultan poklonil je angleški kraljici kroteka leva, katerega so že pripeljali v Liverpool. Lev je tako krotek, da so ga na ladiji pustili, da je sam hodil, koder je hotel. Pomorščaki in potovalci so se jako zabavali z njim.

(Vihar.) Ker so letos veliki viharji, omenimo naj, kak vihar je bil v začetku 18. stoletja v Londonu. V novembru 1703. leta je strašen vihar v Londonu napravil 50 milijonov škode. Podrl je bil mnogo hiš. V Severnu in Themsi bilo je utonilo 8000 oseb, ne uštevši 1800 pomorščakov, ki so se potopili z vojnimi ladjami, na katerih je bilo 524 topov. V Kentu je vihar s koreninami izruval 1700 dreves, v Gloucestershire je pa bil podrl kacic 600 po 80 čevljev visocih starih dreves. Vihar je bil zrušil slavni svetilni stolp Eddistonski. Utonilo je bilo 15000 ovnov, pa tudi več družih živalij je bil vihar pokončal.

(Nedolžna medveda.) Trгоvec Viljem Stanek v Pragi je v svojem oknu razstavil v kletki dva japonska medveda. Policija je pa videla v tem prestopek, da ima trgovec zveri brez oblastvenega dovoljenja. Stvar prišla je pred sodišče. Ko so mnogobrojne priče izpovedale, da sta medveda kaj prijazni živalci, in še toliko nesta nevarna, kakor mačke ali psi, je sodec oprostil trgovca, ker zakon velja le za nevarne živali.

(Francija četrtega nadstropja.) Nek diplomat je večkrat kosil pri ministru Dufauru. Nekega dne bil je v zbornici bud prepir, malo je manjkalo, da se poslanci neso stepli. Diplomati je opomnil ministru, da je obžalovati, da se Francozi ne spametujejo, ter je pristavil, da dobro pozna narod francoski. Minister ga na to vpraša, ali res misli, da pozna Francijo. Ko mu diplomat pritrdi naglasujoč, da že 20 let biva v deželi in da ima mnogo prijateljev na francoskem, ga vpraša minister, koliko pozna francoskih rodbin, bivajočih v četrtem nadstropju. Diplomati odgovori na to, da z ljudmi, ki bivajo tako visoko, ni znan, a minister na to opomni, da on Francije ne pozna, ker baš oni Francozje, ki so delavni in pametni, bivajo v četrtem nadstropju.

(Čudna naključja.) Amerškemu konzulu v Parizu pripetila se je nedavno mala neprijetnost. Carinskemu uradu v Havri je zagotovil, da v njegovi prtljaji ni nobene stvari, ki bi se morala obdačiti. Ko so se njegovi kovčki preiskali, našlo se je v njih mnogo srebrne posode. Uradniki so srebrnino konfiskovali, ostalo prtljago pa pustili. Konzul je opazivši, da ni srebrnine, takoj pisal car-

inskemu uradu, in zahteva odškodnino. Kmalu je dobil odgovor, da ni mogoče, da bi se mu bila srebrnina zgubila, ker se še sam gotovo spominja, da je v Havri zagotavljal, da v kovčkih ni nobene stvari, ki bi se morala obdačiti. Konzul še sedaj ni dobil niti srebrnine, niti odškodnine.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:
23. septembra: Marijana Smole, lončarjeva vdova, 70 let, Kravja dolina št. 11, za oslavljenjem.
24. septembra: Marija Uranič, ključarjeva hči, 9½ let, Streliške ulice št. 11, za spridenjem čev.
V deželni bolnici:
24. septembra: Magdalena Kraulan, kmetica, 45 let, za pšenom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močnina v mm.
25. sept.	7. zjutraj	743.0 mm.	11.4° C	sl. svz.	jas.	2.30 mm.
	2. popol.	741.4 mm.	23.8° C	z. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	742.3 mm.	17.4° C	sl. jz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 17.5°, za 3.6° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke
z dne 23. septembra 1890.

	Bankovcev v prometu	Prejšnji teden
	429,462.000 gld.	(— 3,252.000 gld.)
Zaklad v gotovini	243,404.000 „	(— 220.000 „)
Portfelj	162,593.000 „	(— 3,782.000 „)
Lombard	23,290.000 „	(— 414.000 „)
Davka prosta bankovčena rezerva	29,022.000 „	(+ 7,182.000 „)

Matjeji:
25. septembra.
Pri **Mallči:** Müller, Kawan, Pavlin, Pappelbaum, Janeta, Loos, Bachstein, Jonke, Schubert z Dunaja. — Bares, Vers iz Puija. — Hartman iz Grada. — Simon iz Maribora. — Dr. Rožanc iz Mokronoga. — Bežan s soprogo iz Šostajna. Hartner iz Poljčan.
Pri **Sionu:** Klutz, Löwenstein, Ungar, Mayer, Bittner, Lafare z Dunaja. — Dežela, Druškovič iz Idrije. — Grof Zygberg s Poljskega. — Tabor iz Plzna. — Barone iz Rima. — Faber iz Gorice. — Stengher, Raich iz Voloske.
Pri **bavarskem dvoru:** Oberman, Rötzel iz Kočevja. Wuchse iz Koprivnika. — Ulčaker iz Trsta.
Pri **južnem koločvoru:** Reckla iz Trsta. — Bauernfeind iz Solnograda. — Triller iz Škofjeloke. — Bauernfeind iz Celovca. — Siggal z Dunaja. — Rusau iz Zagreba.

Loterijne srečke 24. septembra.
V Pragi: 39, 83, 12, 82, 67.

Dunajska borza
dne 26. septembra t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	87.80	87.70
Srebrna renta	88.15	88.25
Zlata renta	106.70	107.20
5% marena renta	100.95	101.20
Akcije narodne banke	963.—	963.—
Kreditne akcije	307.—	307.75
London	112.60	112.80
Srebro	—	—
Napol.	8.93½	8.94½
C. kr. cekini	5.36	5.36
Nemške marke	55.25	55.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	178 „ 50
Ogerska zlata renta 4%	—	100 „ 65
Ogerska papirna renta 5%	—	99 „ 10
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120 „ 75
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	—	112 „ 90
Kreditne srečke	100 gld.	184 „ 75
Rudolfove srečke	10 „	20 „ 50
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	165 „ 75
Tramway-društvo velje	170 gld. n. v.	218 „ —

Pri **Karolu Tillu** v **Špitalskih ulicah št. 10** izšel je ravnokar:

Prirodopis

v podobah.

Zivalstvo v 250 podobah v porabo pri nazornem nauku

s slovensko in latinsko terminologijo, s 23 tablicami na močnem kartonskem papirju in platnenem pregibu z jako lepo naslovno podobo.

Cena 3 gld. (701—7)

ILUSTROVAN
NARODNI KOLEDAR
za leto 1891.

Uredil, izdal in založil **Dragotin Hribar**.

Dobiva se v „**Narodni Tiskarni**“ in v bukvarnah **J. Glontinjevi** in **M. Gerberjevi** v Ljubljani. Naroča se pa lahko v vseh bukvarnah.

—> Cena 50 kr., po pošti 60 kr. <—

Vsebina: Popoln kalendar, koledar in cerkveni koledar. Vremenski ključ. Statistiški pregled Avstro-Ogerske. Zrebanje srečk. Deželni patroni in njih praznovanje. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Vojvodina Kranjsko: Vsi deželni zastopi, deželni odborniki, deželni poslanci, mestni odborniki, načelniki uradov, c. kr. notarji, advokati, zdravniki, trgovina in obrt. kmetijska družba, cerkvena uprava, rudniška oblastva, učilišča, prometni zavodi, gasilna društva i. t. d. Vojška oblastva. Pešpolki. Konjica. Lovski batajoni. Bosenske čete. Topničarska četa. Ženijska četa. Sanitarna četa. Povožna četa. Branbojci. Morarica i. t. d. Državne barve evropskih držav. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov ter pristojbine za pravne posle in privilegije, koncesije, potne liste i. t. d. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Naši zaslužni možje: Dr. Jernej Zupanec (s podobo). Božidar Raič (s podobo). Janez Šubic (s podobo). Ivan Dolinar (s podobo). Razgled po svetu. Humoreska. Naznanila.

Dunajske razstavne

srečke à 1 gold.

Le malo jih je še!
11 srečk 10 gld.
6 srečk 5 gld. 50 kr.

Glavni dobitok **50.000** gold. vrednosti.

Žrebanje že 15. dne oktobra.

Srečke à 1 gold. dobivajo se v Ljubljani pri **C. C. MAYER-ji**.